

Ben dindarlığımı annemin
dindarlığına borçluyum.

Aliya İzzetbegoviç

Kur'an-ı Kerim'de "Allah" lafzından sonra en çok "Rab" kelimesi geçer.

Rab, Allah'ın bütün alemlere hayat veren, öldüren, çekip, çeviren v.b. kısaca "idare eden" yönünü anlatır.

Terbiye aynı kökten gelir.

Gazali, terbiyeyi tarladaki zararlı ot ve canlıları uzaklaştırarak ürünü koruyup büyütmeyi anlatır terbiye ile.

Eğitimin iki ayağı terbiye ve teeddüptür.

Kelime-i tevhitte “İla ilahe: Terbiye”, “İllallah: Teeddüp”dür.

İnsan için öncelik yaratıldığı temiz fıtratı muhafaza etmektir.

Önce zarar verme, önce zarar görme ilkesidir.

Sabah ilk kalkıp namazın sünnetine durduğumuzda ilk rekatta “kafirun” suresini okumak sünnettir.

“Kafirun=İla ilahe=Terbiye” dir.

İkinci rekatta ise sünnet olan “ihlas” suresini okumaktır.

“İhlas= İlla’l-Allah”=Teeddüp”dür.

Terbiye ve teeddübün en az %70’i 7 yaşına kadar aile içerisinde gerçekleşir.

Kişiliğin %70’i de 7 yaşına kadar aile içerisinde tamamlanır.

Aile çocuğa 7 yaşına kadar terbiye ve teeddüp konusunda gereken katkıyı yapmamışsa kreş, çocuk kulübü ve okullarda o çocuğa terbiye ve teeddüp konusunda etkili bir eğitim vermek zordur.

Bu kısmı eksik bıraktığınızda daha sonra belki “başarılı” çocuklar yetiştirebilirsiniz ancak; asla ve asla mutlu çocuklar yetiştiremezsiniz.

Mutluluk anayasasının ilk 3 maddesi;

1. Aşkın varlığımız Rabbimizle iyi ilişkiler
2. İçkin varlığımız eşimizle ilişkiler
3. Taşkın ve taşıdığımız varlıklarımız çocuklarımız ve anne-baba başta olmak üzere akrabalarımızla(sıla-i rahim) ilişkiler.

Bu 3 temel esas ailede yaşayarak öğrenilir, Kreşte, çocuk kulübü ve okullar bunları veremez.

Kalıcı başarı için gerekli 3 temel esasta;

1.Özgüven

2.Güçlü zihni arka plan

3.Sosyal Çevre

Bu 3 ilkenin kazanılmasında da en önemli kurum ailedir.

İşin temelinde babadan 3 kat daha önemli olarak “anne” vardır.

Babanın görevi “kavvam” sıfatıyla annenin rahata çalışacağı bütün alt yapı ve imkanları tesis etmektir.

Kadını annelik vasfını en güçlü tutarak ele alan milletler dünyanın zirvesine oturur ve büyük

medeniyetler kurarlar.

Osmanlı rüyada ifade edildiği üzere annenin göğsünden yükselmiş bir çınardır.

Annenin göğsünden evladına sütle birlikte verdiği terbiye, teeddüp, şefkat, merhamet, özgüven ve kişiliktir.

Ve bu verdiklerinin dünyada alternatifi yoktur.

Bu hayati önemine binaen Kur'an-ı Kerim'de Allah Teala 3 farklı ayette annelerin bebelerini en az 24 ay emzirmelerini emreder.(Bakara; 2/233; Lokman, 31/14; Ahkaf, 46/15)

Peygamberimiz "Cennetin anahtarı annelerin ayağı altındadır" derken sadece işin ahiretteki mükafat boyutuna değil; dünyada da anneleri el üstünde tutan milletlerin cennete benzer bir medeniyet kuracaklarına işaret ediyor bence.

Atasözlerimiz de bu öneme dikkat çeker:

"Beşiği sallayan el dünyayı sallar."

"Hatunu dun (aşağı) olan millet zebun (güçsüz, zayıf, aciz) olur."

"Anadan olur daya (dadı), hamurdan olur maya."(Hiçbir dadı annenin yerini tutamaz. Hamurun mayası yine kendisindedir.)

"Ana yiğidin kalkanıdır."

“Yuvayı dişi kuş yapar.”

Sağlıklı birey ve huzurlu toplum için mutlu aileye ihtiyacımız var.

O mutlu ailenin merkezin de anneler duruyor.

Eğitim her işin başıdır ve anne karnında başlar...

Eğitim, birleşik kaplar gibi bütün diğer bileşenleri en çok etkileyen ve etkilenendir.

Daha fazla gecikmeden hemen bugün bütün eğitim, kültür ve sosyal politikalarımızı **anne ve aile merkezli** yeniden kurmamız gerekiyor.

Yarın çok geç olabilir...

Cennetimiz hem dünya da hem ahirette elimizden kayıp gidebilir!